

i de senere Aar, vilde Forholdene vedblive at forbedre sig, men Fare antager jeg dog, der er, og dette fastholder jeg. Det ærede Medlem udtalte, at jeg vilde begynde at have denne Lov sammenkoblet med Skattelovene. Det er en Tanke, der ikke er vaagnet hos mig i Dag, men det har jeg udtalt straks, da Lærerne henvendte sig til mig som vel til alle Folketingsmænd, den første Gang Forslaget blev forelagt, i 1895. Jeg sagde nemlig da, at naar vi skulde tage en Skolelov med saa stor Bekostning, vilde det være Uret mod Befolkningen, som allerede nu lider stærkt under de nuværende Skatteforhold. Jeg vil sige, at jeg glædede mig ikke ved det ærede Medlems Udtalelser, thi det forekom mig, at han tog det med en vis Ro over for de andre Skattelove og ikke mente, at detastede saa stærkt med dem. Jeg tror, at det ikke vilde have været saa galt, om det ærede Medlem havde lagt os Spørgsmaalet om disse Skatteloves Fremme noget mere paa Sinde, end han gjorde.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Er det for en kort Bemærkning?

Berntsen: Den skal blive saa kort, som det er muligt.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg vil bede det ærede Medlem betænke, at Tiden er langt fremrykket, og at vi gerne skulde være færdige med denne Behandling i Dag.

Berntsen: Ja, af Hensyn til den højtærede Formands Ønske, som vist ogsaa deles af de fleste ærede Medlemmer her i Salen, skal jeg afstaa fra den Tilbøjelighed, jeg kunde have til at krydse en Klinge med min gamle Ven, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen). Jeg kunde føle mig stærkt fristet dertil, men der kan vel blive Lejlighed dertil en anden Gang. Vi ere begge gamle Sammensmeltere, men det gør mig derfor ondt, at det ærede Medlem nu smelter sammen med Socialdemokraterne i

Stedet for med os andre. Det har bedrøvet mig, og det har jeg villet sige det ærede Medlem, — og han vil forhaabentlig ikke tage mig det ilde op, for det er jo af sine sande Venner, man skal høre Ubehagelighederne. — Jeg bad om Ordet for at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Skelskør (P. Andersen). Det gjorde mig nemlig ondt at erfare, at det ærede Medlem har taget mig det saa ilde op, at jeg betegnede ham som en „jævn“ Mand. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har taget Ordet „jævn“ i nogen ond Betydning; tværtimod. Men det, der har forbavset mig, er det ærede Medlems Udtalelse angaaende Skolekonsulenten, hvor det ærede Medlem ikke vil nøjes med en, ikke en Gang med fire, som jeg sagde før, men vil have flere; hvor mange staar endnu hen. Det har undret mig at høre dette fra det ærede Medlem; thi det vil jo kun kunne styrke Regeringens og Landstingets Krav paa dette Punkt, naar et Medlem af Reformpartiet staar op og anbefaler Konsulenten. Det ærede Medlem kommer jo derved i Modsætning ikke blot til mig og mine Meningsfæller men til sit eget Parti, som helt igennem paa alle Stadier af denne Sag har bekæmpet Ansættelsen af Skolekonsulenten. Det ærede Medlem føjede ganske vist til nu, at Meningen selvfølgelig var, at han vilde have det nuværende Tilsyn formindsket; men jeg har set Rigsdagstidenden igennem og læst det ærede Medlems første Foredrag, og der staar ikke noget derom. Det ærede Medlem kritiserede vel det Tilsyn, vi have, men bebudede ikke, at han vilde stille Forslag om at slippe noget Led af dette Tilsyn, og det vil ogsaa være urimeligt at fremme et Forslag af den Art nu. Derimod mente det ærede Medlem, at saadanne Skolekonsulenter vilde være gavnlige for at hjælpe Befolkningen til at slippe af med udygtige Lærere. Men det kan det ærede Medlem jo aldeles ikke være sikker paa. Han har ingen Garanti for, at ikke en saadan Konsulent snarere tager Parti med Læreren mod Befolkningen end omvendt. Han var saa elskværdig at forudsætte, at hvis jeg blev Konsulent, vilde der være sket en Vinding, og det kan han sikkert have Ret i, jeg vilde ikke for-